4.3. Mevzu Hadislerin Yol Açtığı Zararlar

Hadis uydurmak, hayatımızı Kur'an-Sünnet yerine hurafelerle doldurmaktır. Başka bir deyişle her uydurma rivayet hayatımızdan sahih bir sünnetin çıkarılması demektir. Çünkü uydurmalarla meşgul bir zihin veya kalp, Peygamber Efendimizden sahih bir şekilde gelen sünneti uygulamaya sıra bulamayacaktır.

Mevzu hadisler toplumdaki bölünmüşlüğü körüklemiştir.

Hadis uydurmak, sonuç itibariyle Allah ve Resulü'ne bir eksiklik nispet etmektir. Çünkü Allah, İslam'ı son din olarak göndermiş, Resul-i Ekrem de sünnetiyle onu hayatına uygulamıştır. Dinde bir eksiklik yoktur. O hâlde iyi niyetle bile olsa şu ibadetler yapıldığında şu kadar sevap alırsın şeklindeki uydurmalar, her şeyden önce Allah'ın bir şeyleri eksik bıraktığını düşünmek anlamına gelir ki bu da Allah'a ve Rasûlü'ne iftira etmek demektir.

Hadis uydurmak ve uydurulan sözlerin peşinden gitmek toplumsal olarak bölünmek demektir. Çünkü bu sözleri uyduranlar, Resulullah'ın ağzından kendi grup, ırk ve mezheplerini överken, kendilerinden olmayanları en ağır ifadelerle kötülemişlerdir. Karşı taraftakiler bu uydurmalara aynı şekilde cevap verince toplumsal barış kaybolmuş, birbirlerine kâfir diyen insanlar türemiştir.

Hadis uydurmak, insanların gözünde İslam'ı kötülemektir. Çünkü aklın almayacağı, kabul etmeyeceği bir takım sözleri Peygamberimizin sözleri zannederek okumak, hem Müslümanları dininden soğutacak hem de İslam'a girmek isteyenleri bundan vazgeçirecektir.[33]

Bir şeyin sahtesi en çok gerçeğine zarar verir. Uydurma sözlerin İslam toplumuna verdiği en büyük zarar ise Resulullah'ın hadislerine karşı bir güvensizlik ortamı oluşturmasıdır. Bu yüzden âlimler isnad sistemini kurmak suretiyle uydurma olanlarla olmayanları titiz bir şekilde ayıklamış, yalancıların gayretlerini boşa çıkarmış ve hadislerin güvenli bir şekilde rivayet edilmesi için gayret sarf etmişlerdir.

BİLGİ KUTUSU

Muamelat

İslam fıkhının ibadetlerle ilgili hükümlerinin dışında kalan ve insanların birbirleriyle veya bireyin toplumla yahut da toplumların birbirleriyle olan hukuki, idari, mali, iktisadi ve beşeri ilişkilerini düzenleyen bölümü.

(Dini Terimler Sözlüğü, s.424)

33 İsmail L. Çakan, Hadis Usulü, s. 139.